

Sygn. akt IV U 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marcin Wojciechowski
Protokolant:	stażysta Ewelina Hrynczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z odwołania: K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania: K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 13 stycznia 2015 roku, sygn. (...) (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 91/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)/ (...) odmówił ubezpieczonej K. W. prawa do świadczenie rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona po korzystaniu przez 182 dni do dnia 23 listopada 2014 roku z zasiłku chorobowego odzyskała zdolność do pracy.

Pismem z dnia 13 lutego 2015 roku ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, iż Komisja Lekarska ZUS nie wzięła pod uwagę wszystkich aspektów związanych z jej zdrowiem, aktualnymi dolegliwościami i charakterem wykonywanej pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 3 marca 2015 roku wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił, co następuje:

K. W. w dniu 22 maja 2014 roku w trakcie wykonywania pracy jako nauczyciel doznała wypadku przy pracy skutkującego niezdolnością do pracy.

Wnioskodawczyni w dniu 23 listopada 2014 roku wykorzystała 182 dniowy okres zasiłkowy.

Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 7 stycznia 2015 roku stwierdziła, iż wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy.

- okoliczności bezsporne –

Wnioskodawczyni zgłasza bóle odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa występujące po dłuższym pochyleniu się, bóle za mostkiem także występujące po pochyleniu się, bóle stawu barkowego i skokowego lewego, występujące zawroty głowy, niepewny chód.

- okoliczności bezsporne -

U wnioskodawczyni stwierdzono:

- stan po przebyciu urazu uogólnionego, w tym głowy, kręgosłupa szyjnego, klatki piersiowej, barków i kończyny dolnej;
- nawracające bóle i zawroty głowy;
- bóle barku i stawu skokowego lewego;
- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa

- dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii B. B. – k. 40 – 41;

opinia biegłego z zakresu ortopedii E. R. – k. 45..

Zgłaszane przez wnioskodawczynię dolegliwości w postaci bólów i zawrotów głowy występowały już przed zaistnieniem wypadku i były już uprzednio leczone neurologicznie i psychiatrycznie. Dolegliwości w postaci osłabienia czucia powierzchniowego na lewej stronie, bóle kręgosłupa szyjnego była także zgłaszane wcześniej. Mają one charakter przewlekły i nie stanowią przeciwwskazania do pracy w charakterze nauczyciela.

Brak jest istotnych deficytów w układzie nerwowym i w układzie ruchu skutkujących niemożnością wykonywania pracy.

- dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii B. B. – k. 40 – 41;

opinia biegłego z zakresu ortopedii E. R. – k. 45..

Wnioskodawczyni po zakończeniu okresu korzystania ze zasiłku chorobowego nie jest niezdolną do pracy

- dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii B. B. – k. 40 – 41;

opinia biegłego z zakresu ortopedii E. R. – k. 45..

Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd uznał, iż za wiarygodny i nie budzące wątpliwości dowody w postaci dokumentów zebranych w aktach sprawy oraz dokumentów zawartych w załączonych aktach organu rentowego.

W niniejszej sprawie sporządzone były opinie biegłych z zakresu neurologii B. B. i z zakresu ortopedii E.R..

Biegli w swoich opiniach szczegółowo opisali stan zdrowia wnioskodawczynie i odnieśli go do kwestii jej zdolności do pracy dochodząc do tożsamyh wniosków.

Biegli tożsamo wskazali, iż brak jest podstaw do stwierdzenia dalszej niezdolności do pracy wnioskodawczynie podnosząc, iż w ich ocenie odzyskała zdolność do pracy.

Ustosunkowując się do opinii biegłych ZUS zgodził się z wnioskami biegłych.

Wnioskodawczynie w piśmie z dnia 24 czerwca 2015 roku zgłosiła zarzuty będące polemiką z ustaleniami biegłych. Zarzuty zgłoszone przez wnioskodawczynię nie mają w istocie charakteru merytorycznego, są przejawem dezaprobaty z niekorzystnymi ustaleniami i wnioskami biegłych.

Fakt, iż biegli sporządzali opinię nie bezpośrednio po zakończeniu okresu pobierania zasiłku chorobowego, a po upływie pewnego okresu czasu, wbrew zdaniu wnioskodawczynie nie dyskwalifikuje ustaleń i wniosków biegłych. Nie możliwym jest by biegły sądowy sporządził opinię w momencie zaistnienia zdarzenia lub okoliczności będących przedmiotem opinii. Biegli posiadając kwalifikacje pozwalające im dokonać oceny zdarzeń, okoliczności ex post w oparciu o przedłożoną dokumentację medyczną, badanie i wywiad lekarski.

Należy wskazać, iż sam fakt niezadowolenia z wniosków biegłego, bez zgłoszenia zarzutów merytorycznych, nie może być podstawą do zakwestionowania opinii. Wnioskodawczynie nie rozróżnia pojęć bycia chorym i bycia niezdolnym do pracy utożsamiając je. K. W. błędnie utożsamia brak zdolności do pracy z byciem chorym, co jest wnioskowaniem błędnym bowiem niezdolność do pracy jest stanem obiektywnym i istnieje wtedy, gdy stopień dolegliwości lub ich rodzaj wyłączają z powodów psychofizycznych możliwość świadczenia pracy.

Celem biegłych było ustalenie stanu zdrowia wnioskodawczynie na chwilę zakończenia korzystania ze zasiłku chorobowego i biegli w ocenie Sądu wypełnili nałożony na nich obowiązek. W sposób jednoznaczny, zupełny i zgodny ocenili stan zdrowia wnioskodawczynie w oparciu o przedłożoną dokumentację medyczną, badanie wnioskodawcy oraz własne doświadczenie zawodowe.

W ocenie Sądu biegli w sposób jednoznaczny i konsekwentny odpowiedzieli na zadane im pytania, ich wnioski są jasne, zupełne i tożsame dlatego też należało uznać powyższe opinie za pełnoprawny środek dowodowy i istotne źródło dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest nie zasadne..

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. nr 60, poz. 636 ze zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę treść art. 18 ust. 2 ww. ustawy kluczowym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było czy po 23 listopada 2014 roku – zakończeniu okresu korzystania z zasiłku chorobowego wnioskodawczynie była nadal niezdolna do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja mogły jej przywrócić zdolność do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zajął stanowisko, iż po zakończeniu powyższego okresu wnioskodawczynie była zdolna do pracy, opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS.

Wnioskodawczynie podnosiła, iż ustalenia ZUS były błędne.

Biorąc pod uwagę treść opinii biegłych B. B. i E. R. należało stwierdzić, iż wnioskodawczynie po zakończeniu korzystania ze zasiłku chorobowego odzyskała zarówno z punktu widzenia neurologii jak i ortopedii zdolność do pracy

i nie przysługiwało jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Jak wskazali biegli stopień natężenia dolegliwości związanych z chorobami wnioskodawczynie nie osiągnął natężenia wyłączającego jej zdolność do pracy

Wnioskodawczynie błędnie utożsamia brak zdolności do pracy z byciem chorym, co jest wnioskowaniem błędnym bowiem niezdolność do pracy jest stanem obiektywnym i istnieje wtedy, gdy stopień dolegliwości lub ich rodzaj wyłączają z powodów psychofizycznych możliwość świadczenia pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami..

Fakt, iż wnioskodawczynie odczuwa dolegliwości jest bezsporny, jednakże jej obecne dolegliwości nie wyłączają jej zdolności do pracy.

Powyższe powoduje, iż za prawidłowe należało uznać stanowisko organu rentowego.

Należy także wskazać, iż w przypadku przyjęcia za zasadne twierdzeń wnioskodawczynie o jej stanie zdrowia i związanej z tym niezdolności do pracy należy wskazać, iż opis dolegliwości i stanu zdrowia wnioskodawczynie, przez nią przedstawiony, nie pozwala na przyjęcie, iż dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Roczny maksymalny okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego upłynie w listopadzie 2015 roku a opis stanu zdrowia przedstawiony przez wnioskodawczynie wskazuje na to, iż do końca tego okresu brak jest możliwości poprawy w stopniu pożądanym przez K. W. by mogła ponownie podjąć pracę.

Dlatego też należy uznać odwołanie K. W. za bezzasadne i podlegające oddaleniu.